

Παλινδρόμηση (Regression)

Μηχανική Μάθηση

ΔΠΜΣ Επιστήμης Δεδομένων & Μηχανικής Μάθησης

Γιώργος Αλεξανδρίδης – gealexan@mail.ntua.gr

Εισαγωγικές Έννοιες

Ταξινόμηση και Παλινδρόμηση

- Δύο κύριες κατηγορίες της επιβλεπόμενης μάθησης (supervised learning)
 - Γνωστή και ως **μάθηση με παραδείγματα** (learning by examples)
 - Το σύστημα καλείται να μάθει την περιγραφή του μοντέλου από ένα *επιγεγραμμένο* (labelled) σύνολο δεδομένων, το οποίο αποτελείται από στιγμιότυπα για τα οποία **γνωρίζουμε** την επιθυμητή έξοδο
- **Ταξινόμηση** (Classification)
 - Η επιθυμητή έξοδος εντάσσεται σε *μια ή περισσότερες* διακριτές μεταξύ τους κατηγορίες
- **Παλινδρόμηση** (Regression)
 - Η επιθυμητή έξοδος έχει ένα *συνεχές* πεδίο τιμών
 - λχ δεδομένης της σημερινής ισοτιμίας δολαρίου και ευρώ, ποια θα είναι η αυριανή ισοτιμία;

Παράδειγμα παλινδρόμησης

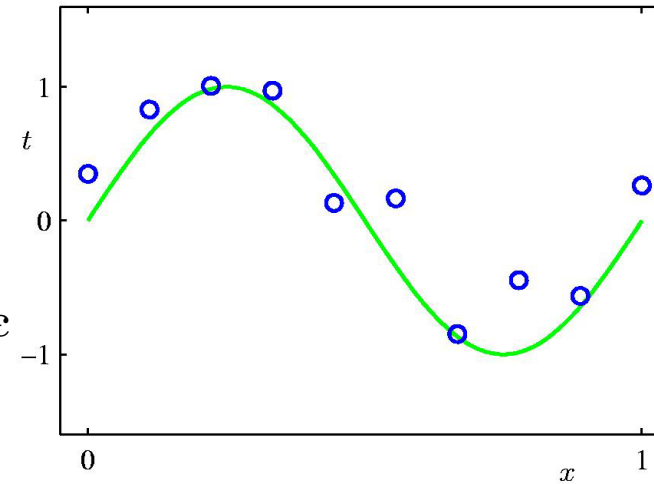
- Δεδομένα *μιας* διάστασης, τα οποία προέρχονται *ομοιόμορφα* από το πεδίο τιμών $x \in \mathbb{R}$
- Στην ετικέτα y μπορεί να έχει εμφιλοχωρήσει *θόρυβος*, δηλαδή

$$t(x) = f(x) + \epsilon$$

- Στο διπλανό σχήμα, η πράσινη καμπύλη είναι αυτή που περιγράφει τη σχέση (συνάρτηση) εισόδου-εξόδου
- Στόχος της παλινδρόμησης είναι να προσδιοριστεί αυτή η σχέση (συνάρτηση) από τις διαθέσιμες παρατηρήσεις (μπλε κουκίδες)

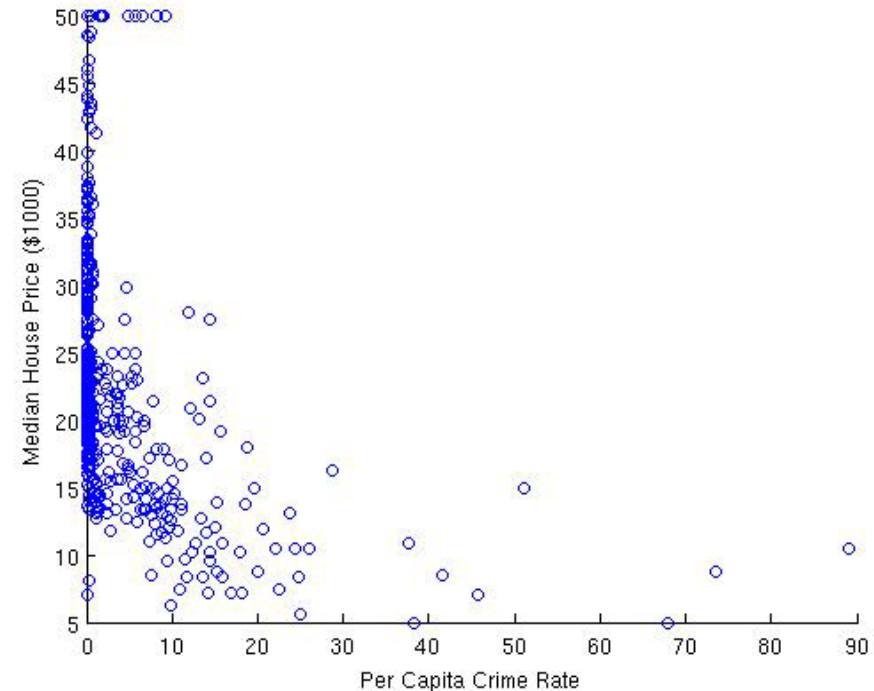
- **Ερωτήματα**

1. Πως μπορούμε να παραμετροποιήσουμε το εν λόγω μοντέλο;
2. Ποια συνάρτηση σφάλματος μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε για να αξιολογήσουμε την προσαρμογή του μοντέλου στα δεδομένα
3. Πως μπορούμε να γενικεύσουμε (generalization) σε νέα δεδομένα;

Παράδειγμα: Τιμές ακινήτων στη Βοστώνη

- Θέλουμε να εκτιμήσουμε το μέσο κόστος απόκτησης κατοικίας στη Βοστώνη συναρτήσει διαφόρων χαρακτηριστικών
- Επιλέγουμε ως πρώτο χαρακτηριστικό την εγκληματικότητα
- Αποτελεί καλό χαρακτηριστικό για το σκοπό μας;

Γραμμική Παλινδρόμηση

Linear Regression

Τυπικός Ορισμός για μονοδιάστατα δεδομένα

- Έστω ότι έχουμε συλλογή δεδομένων $\mathcal{D}$ που αποτελείται από N ζεύγη $\{(x^{(1)}, t^{(1)}), \dots, (x^{(N)}, t^{(N)})\}$, όπου
 1. $x \in \mathbb{R}$ το πεδίο ορισμού της εισόδου
 - Στο προηγούμενο παράδειγμα, ο δείκτης εγκληματικότητας
 2. $t \in \mathbb{R}$ το πεδίο τιμών των ετικετών (συνεχής τιμές)
 - Στο προηγούμενο παράδειγμα, η τιμή του ακινήτου
- Μοντελοποιούμε τη σχέση εισόδου-εξόδου υπό τη μορφή *πρωτοβάθμιας (γραμμικής) εξίσωσης*

$$y = w_0 + w_1 x$$

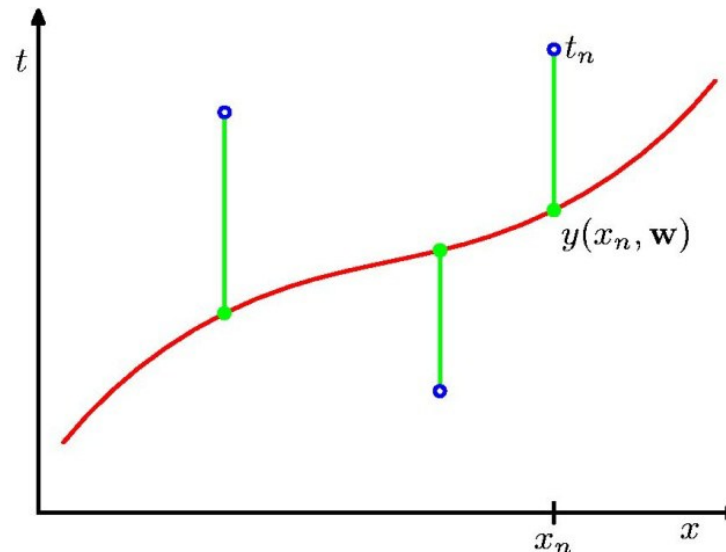
- Χωρίζουμε τη συλλογή δεδομένων μας σε δύο μη επικαλυπτόμενα σύνολα
 1. Δεδομένα εκπαίδευσης: Χρησιμοποιούνται για την κατασκευή της υπόθεσης
 - Δηλαδή της συνάρτησης που απεικονίζει τα δεδομένα εισόδου x στην έξοδο y
 2. Δεδομένα ελέγχου: Επαληθεύουν την υπόθεση

Θόρυβος

- Το γραμμικό μοντέλο είναι αρκετά *απλό* και μπορεί να μην προσαρμόζεται στα δεδομένα
 - Αυτή η έλλειψη προσαρμογής μπορεί να μοντελοποιηθεί ως **θόρυβος** (*noise*)
- **Πηγές θορύβου**
 1. Θόρυβος **εισόδου**: Ανακρίβειες στις ιδιότητες/χαρακτηριστικά των δεδομένων
 - πχ θόρυβος στην καταγραφή των δεικτών εγκληματικότητας
 2. Θόρυβος **εξόδου**: Λανθασμένη επισημείωση των δεδομένων
 - πχ θόρυβος στην καταγραφή της ακριβούς τιμής των ακινήτων
 3. **Λανθάνουσες μεταβλητές** (latent variables): Επιπλέον χαρακτηριστικά που δεν έχουν ληφθεί υπόψη επηρεάζουν τη σχέση εισόδου-εξόδου
 - Ποιο άλλο μέγεθος θα μπορούσε να επηρεάσει τις τιμές των ακινήτων;
 4. **Χωρητικότητα** (capacity) μοντέλου: το μοντέλο μπορεί να είναι πολύ απλό για να περιγράψει τη σχέση εισόδου-εξόδου

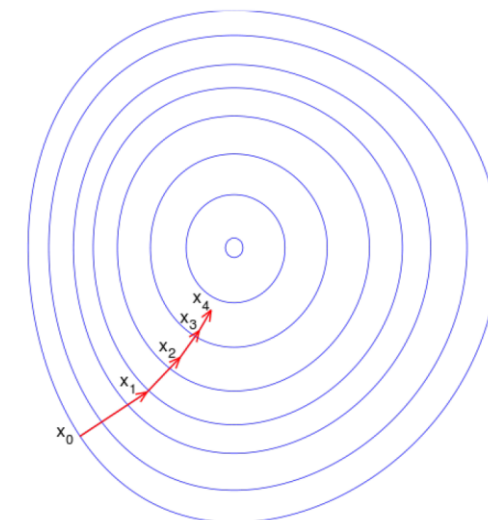
Εύρεση Παραμέτρων: 1^{ος} Τρόπος

- Μέθοδος **συνήθων ελαχίστων τετραγώνων** (*ordinary least squares*)
- *Ελαχιστοποιεί* το άθροισμα των τετραγώνων της διαφοράς (υπολοίπου) μεταξύ σημείου και ευθείας
- Οδηγεί σε λύση κλειστής μορφής
$$\mathbf{w} = (\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}^T \mathbf{t}$$
- Προσέγγιση *αμερόληπτη* και *συνεπής* αν
 1. Τα σφάλματα έχουν *πεπερασμένη* διακύμανση
 - Αυτό συνήθως ισχύει στην πράξη
 2. *Αυσχέτιστα* με το μοντέλο
 - Αυτό συνήθως δεν ισχύει στην πράξη, καθώς μπορεί να υπάρχουν λανθάνουσες συμμεταβλητές (latent covariates) που σχετίζονται με την παρατηρούμενη μεταβλητή και την έξοδο
 - πχ άλλοι παράγοντες που επηρεάζουν τις τιμές των ακινήτων πλην της εγκληματικότητας

Εύρεση παραμέτρων: 2^{ος} Τρόπος

- **Κατάβαση κλίσης** (*gradient descend*)
 - Αρχικοποίηση $\mathbf{w}$ σε τυχαίες τιμές
 - Ενημέρωση $\mathbf{w}$ σε κατεύθυνση αντίθετη της κλίσης $\mathbf{w} \leftarrow \mathbf{w} - \eta \frac{\partial L(y,t)}{\partial \mathbf{w}}$
 - η ρυθμός μάθησης
- $L(y^{(n)}, t^{(n)}) = (t^{(n)} - y^{(n)})^2$ συνάρτηση σφάλματος (τετραγωνικό σφάλμα)
- **Στοχαστική κατάβαση κλίσης** (*stochastic gradient descend – SGD*)
 - Κατά την t -οστή επανάληψη του αλγορίθμου εκπαίδευσης εξετάζουμε το n -οστό παράδειγμα εκπαίδευσης
 - $\mathbf{w}^{(t)} \leftarrow \mathbf{w}^{(t-1)} + 2\eta(t^{(n)} - y^{(n)})x^{(n)}$
 - Σφάλμα $\epsilon = t^{(n)} - y^{(n)}$
 - Όσο το σφάλμα προσεγγίζει το 0, η ενημέρωση περιορίζεται (το $\mathbf{w}$ σταματά να μεταβάλλεται)
 - Αναλογία με μέθοδο ελαχίστων τετραγώνων
 - Ποια άλλη αναλογία βλέπετε;
- **Ενημέρωση κατά δέσμη** (*batch update*)
 - N μέγεθος δέσμης (ομάδας παραδειγμάτων)
 - $\mathbf{w}^{(t)} \leftarrow \mathbf{w}^{(t-1)} + 2\eta \frac{1}{N} \sum_{n=1}^N (t^{(n)} - y^{(n)})x^{(n)}$

Πολυδιάστατα δεδομένα

- Ένας τρόπος επέκτασης του μοντέλου είναι να λάβουμε υπόψη μας τον γραμμικό συνδυασμό και άλλων διαστάσεων της εισόδου (χαρακτηριστικών)

$$y(\mathbf{x}) = w_0 + w_1x_1 + w_2x_2$$

- Στο παράδειγμα των τιμών ακινήτων στη Βοστώνη, μπορούμε να λάβουμε υπόψη μας την έκταση του ακινήτου, τον αριθμό των δωματίων, ...
- Στη γενική περίπτωση, τα δεδομένα εισόδου έχουν d διαστάσεις.

$$\mathbf{x} = (x_1, \dots, x_d)$$

- Μοντέλο: $y(\mathbf{x}) = w_0 + \sum_{j=1}^d w_j x_j = \mathbf{w}^T \mathbf{x}$

Πολυωνυμική Παλινδρόμηση

Polynomial Regression

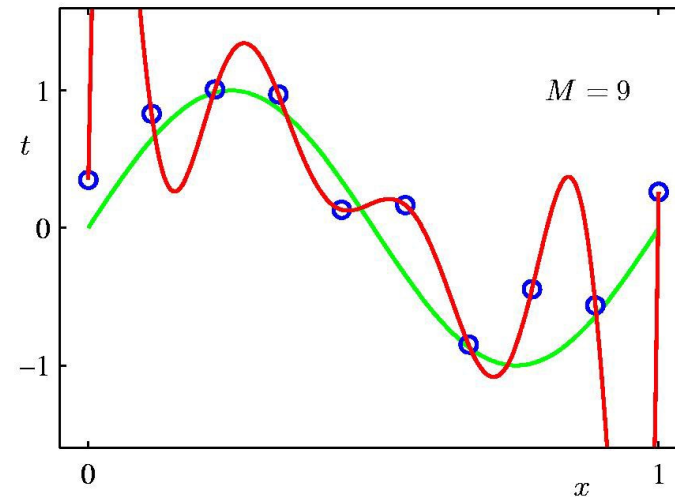
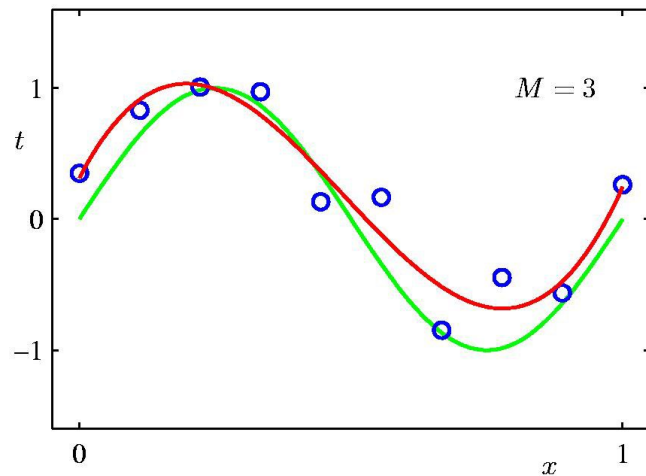
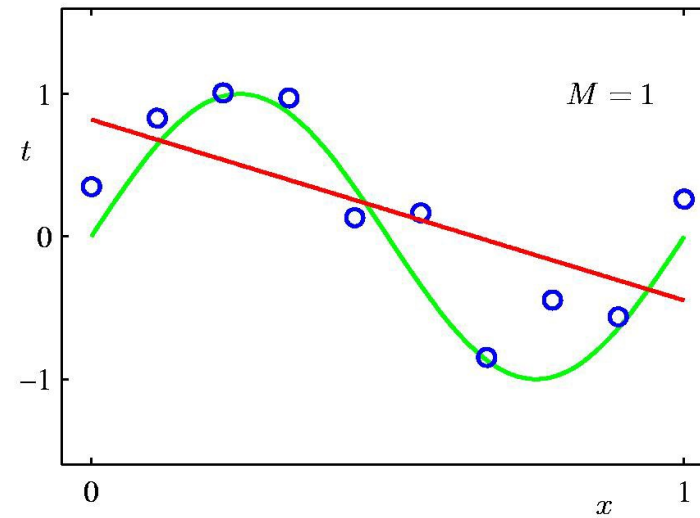
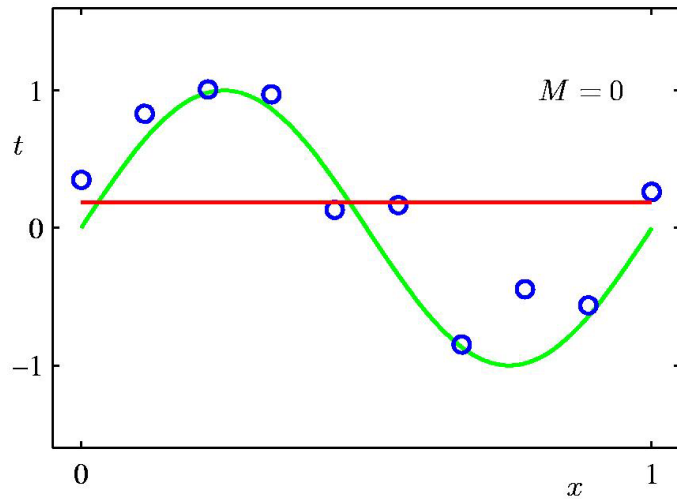
Πολυωνυμικά μοντέλα

- Πιο σύνθετα μοντέλα, μοντελοποιούν και μη-γραμμικούς συνδυασμούς μεταξύ των χαρακτηριστικών της εισόδου
- Πολυωνυμικό μοντέλο M -οστής τάξης

$$y(\mathbf{x}, \mathbf{w}) = w_0 + \sum_{j=1}^M w_j x^j$$

- Γραμμική παλινδρόμηση ειδική περίπτωση πολυωνυμικής παλινδρόμησης για $M = 1$
- Γιατί μας ενδιαφέρουν;
 - Θεώρημα προσέγγισης Weierstrass: Κάθε συνεχής συνάρτηση f που λαμβάνει πραγματικές τιμές εντός διαστήματος $[a, b]$ μπορεί να προσεγγιστεί υπό τη μορφή πολυωνύμου για οποιοδήποτε επιθυμητό μέγεθος ακρίβειας $\varepsilon > 0$
 - K. Weierstrass (1885). Über die analytische Darstellbarkeit sogenannter willkürlicher Functionen einer reellen Veränderlichen. Sitzungsberichte der Königlich Preußischen Akademie der Wissenschaften zu Berlin, 1885 (II).
- Ποιες άλλες θεωρήματα/τεχνικές προσέγγισης γνωρίζετε;

Ποιο μοντέλο προσαρμόζεται καλύτερα στα δεδομένα;

Τρόπος Εργασίας

1. Αφελής εξαντλητική αναζήτηση (Naïve Exhaustive Search)

- Εκκινώντας από τη γραμμική παλινδρόμηση, *αυξάνουμε συνεχώς* την τάξη του μοντέλου μέχρι το σφάλμα στα *δεδομένα επαλήθευσης* (validation data) να σταματήσει να μειώνεται.

2. Περιορισμός της χωρητικότητας του μοντέλου

- Εκκινάμε από ένα μοντέλο **πολύ μεγάλης** χωρητικότητας και μέσω των δεδομένων εκπαίδευσης και επαλήθευσης προσπαθούμε να **περιορίσουμε** τον χώρο υποθέσεων του
- Στην προηγούμενη διαφάνεια, το πολυωνυμικό μοντέλο 9^{ης} τάξης έκανε πιο περίπλοκες υποθέσεις για τη σχέση εισόδου-εξόδου από την πραγματικότητα, με αποτέλεσμα να **υπερπροσαρμόζεται** (*overfit*) στα δεδομένα εκπαίδευσης
- Οι συντελεστές του πολυωνύμου *λάμβαναν πολύ μεγάλες*, κατ' απόλυτη τιμή, τιμές
- Ένας τρόπος αποφυγής της υπερπροσαρμογής είναι να κάνεις το μοντέλο να ψάχνει για λύσεις που έχουν μικρά, κατ' απόλυτη τιμή, βάρη $\Rightarrow$ **Ομαλοποίηση** (*Regularization*)

Αμφικλινής παλινδρόμηση (Ridge Regression)

- Εναλλακτικές ονομασίες: **Φθορά βαρών** (*weight decay*) και **ομαλοποίηση Tikhonov** (*Tikhonov regularization*)
- Προσθήκη όρου ομαλοποίησης στη συνάρτηση σφάλματος L , ο οποίος είναι ανάλογος του τετραγώνου του διανύσματος των βαρών $\Omega(\mathbf{w}) = \frac{1}{2} \|\mathbf{w}\|_2^2 = \frac{1}{2} \mathbf{w}^T \mathbf{w}$
 - Νόρμα Frobenius ή Ευκλείδεια νόρμα
- $\tilde{L}(\mathbf{w}; \mathbf{X}, \mathbf{y}) = L(\mathbf{w}; \mathbf{X}, \mathbf{y}) + \alpha \frac{1}{2} \mathbf{w}^T \mathbf{w}$, όπου $\tilde{L}$ ομαλοποιημένη συνάρτηση σφάλματος
- Ενημέρωση βαρών μέσω στοχαστικής κατάβασης κλίσης (SGD)
 - Υπολογισμός κλίσης: $\nabla_{\mathbf{w}} \tilde{L}(\mathbf{w}; \mathbf{X}, \mathbf{y}) = \nabla_{\mathbf{w}} L(\mathbf{w}; \mathbf{X}, \mathbf{y}) + \alpha \mathbf{w}$
 - Ενημέρωση βαρών
 - $\mathbf{w}^{(t+1)} \leftarrow \mathbf{w}^{(t)} - \eta (\nabla_{\mathbf{w}^{(t)}} J(\mathbf{w}^{(t)}; \mathbf{X}, \mathbf{y}) + \alpha \mathbf{w}^{(t)}) \Rightarrow \mathbf{w}^{(t+1)} \leftarrow (1 - \eta \alpha) \mathbf{w}^{(t)} - \eta \nabla_{\mathbf{w}^{(t)}} J(\mathbf{w}^{(t)}; \mathbf{X}, \mathbf{y})$
 - Το αποτέλεσμα είναι να **μειώνεται** («φθείρεται») το εύρος του διανύσματος των βαρών κατά παράγοντα $(1 - \eta \alpha)$ σε κάθε βήμα.
 - α βαθμός ομαλοποίησης (υπερ-παράμετρος του μοντέλου)

Αμφικλινής παλινδρόμηση : Επίδραση στη διαδικασία μάθησης (1/3)

- Έστω $\mathbf{w}^*$ το διάνυσμα βαρών που ελαχιστοποιεί την L
- Αντικατάσταση της L από την τετραγωνική της προσέγγιση $\hat{L}$ γύρω από το $\mathbf{w}^*$
 - Ειδικά για προβλήματα γραμμικής παλινδρόμησης όπου η αντικειμενική συνάρτηση υπολογίζει διαφορές τετραγώνων (π.χ. MSE), η προσέγγιση είναι τέλεια
 - $\hat{L}(\mathbf{w}) = L(\mathbf{w}^*) + \frac{1}{2}(\mathbf{w} - \mathbf{w}^*)^T \mathbf{H}(\mathbf{w} - \mathbf{w}^*)$
 - Δεν υπάρχει πρωτοβάθμιος όρος μιας εξ' ορισμού είναι ελάχιστο και άρα η κλίση γύρω από το $\mathbf{w} - \mathbf{w}^*$ είναι (σχεδόν) μηδενική
 - $\mathbf{H}$: Εσσιανός Πίνακας (*Hessian Matrix*) όλων των $\frac{\partial^2 L}{\partial w_i \partial w_j}$
 - Επειδή βρισκόμαστε γύρω από ελάχιστο, ο $\mathbf{H}$ είναι θετικά ημι-καθορισμένος

Αμφικλινής παλινδρόμηση : Επίδραση στη διαδικασία μάθησης (2/3)

- Η $\hat{L}$ **ελαχιστοποιείται** στα σημεία όπου η **κλίση** της $\nabla_w \hat{L}(w; \mathbf{X}, \mathbf{y}) = \mathbf{H}(w - w^*)$ γίνεται **ίση** με το 0
- Προσθέτοντας τον **όρο ποινής** $\alpha \frac{1}{2} w^T w$ το **τοπικό ελάχιστο** αλλάζει και γίνεται πλέον $\tilde{w}$
 - $\nabla_w \left(\hat{L}(\tilde{w}) + \frac{\alpha}{2} \tilde{w}^T \tilde{w} \right) = 0 \Rightarrow H(\tilde{w} - w^*) + \alpha \tilde{w} = 0 \Rightarrow \tilde{w} = (H + \alpha I)^{-1} H w^*$
- Όταν $\alpha \rightarrow 0$, το $\tilde{w}$ προσεγγίζει το w^*
- Όταν $\alpha \neq 0$, χρησιμοποιούμε *αποσύνθεση ιδιοτιμών* (eigen decomposition) $\mathbf{H} = \mathbf{Q} \mathbf{\Lambda} \mathbf{Q}^T$
 - Εφικτό μιας και $\mathbf{H}$ **συμμετρικός** με **πραγματικές** τιμές
 - $\mathbf{\Lambda}$ **διαγώνιος** πίνακας **ιδιοτιμών**, $\mathbf{Q}$ **ορθο-κανονικός** πίνακας **ιδιοδιανυσμάτων**
 - $\tilde{w} = \mathbf{Q}(\mathbf{\Lambda} + \alpha \mathbf{I})^{-1} \mathbf{\Lambda} \mathbf{Q}^T w^*$

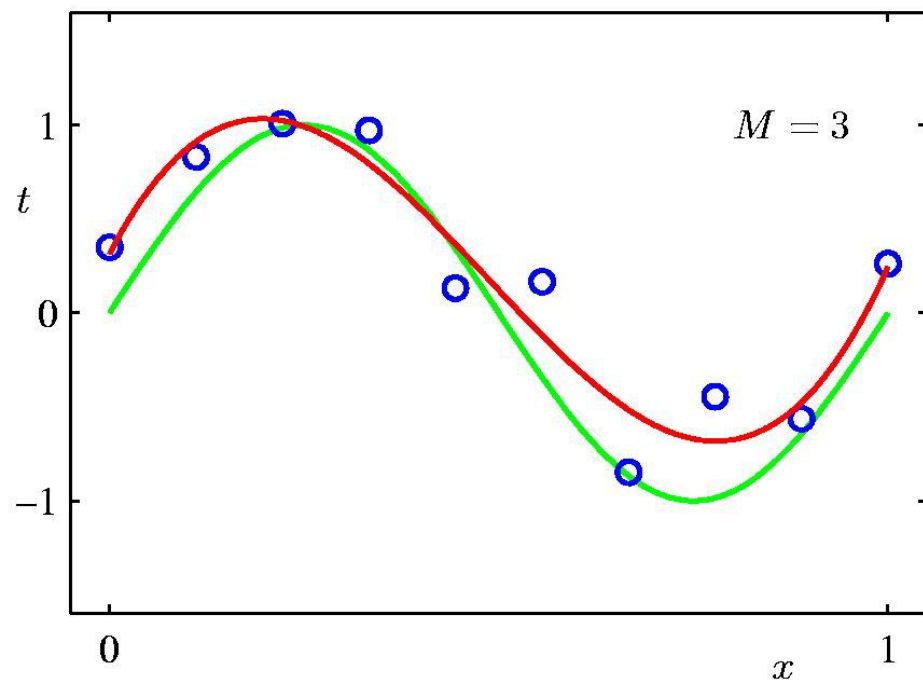
Αμφικλινής παλινδρόμηση : Επίδραση στη διαδικασία μάθησης (3/3)

- Ουσιαστικά το $\mathbf{w}^*$ **αναπροσαρμόζεται** στην κατεύθυνση των αξόνων που ορίζονται από τα ιδιοδιανύσματα του $\mathbf{H}$ κατά ένα **παράγοντα** $\frac{\lambda_i}{\lambda_i + \alpha}$
 - Για μεγάλες ιδιοτιμές ($\lambda_i \gg \alpha$), η επίδραση της ομαλοποίησης είναι **πολύ μικρή**
 - Για μικρές ιδιοτιμές ($\lambda_i \ll \alpha$), η επίδραση της ομαλοποίησης είναι **πολύ μεγάλη**
 - Συρρικνώνει την επίδραση των αντίστοιχων ιδιοδιανυσμάτων στο 0

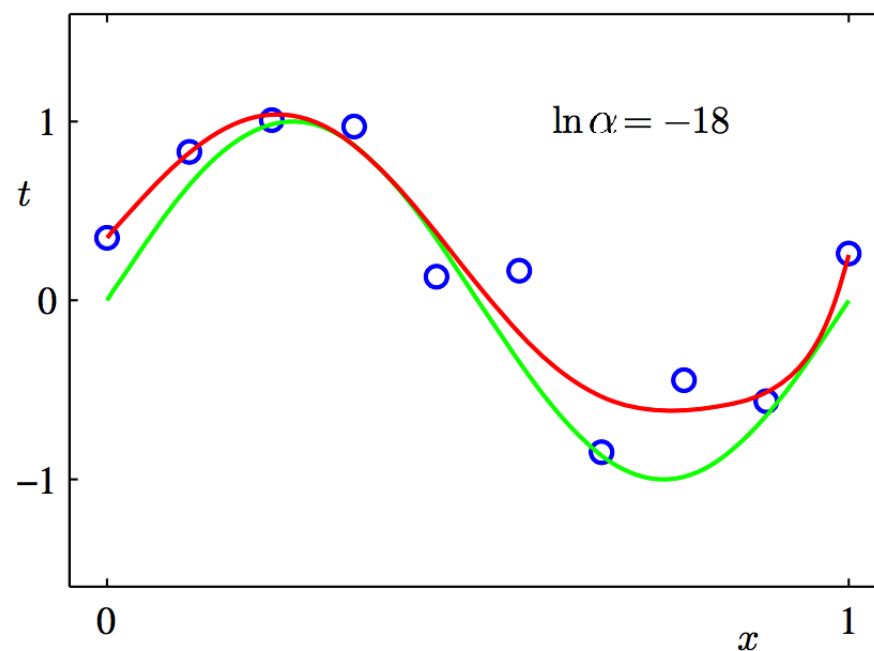
Αμφικλινής Γραμμική Παλινδρόμηση

- **Συνάρτηση σφάλματος:** τετραγωνικό σφάλμα
 - $L(\mathbf{w}) = (\mathbf{X}\mathbf{w} - \mathbf{y})^T(\mathbf{X}\mathbf{w} - \mathbf{y})$
 - Βέλτιστο διάνυσμα βαρών: $\mathbf{w}^* = (\mathbf{X}^T\mathbf{X})^{-1}\mathbf{X}^T\mathbf{y}$
- Προσθήκη όρου ομαλοποίησης αμφικλινούς παλινδρόμησης
 - $L(\mathbf{w}) = (\mathbf{X}\mathbf{w} - \mathbf{y})^T(\mathbf{X}\mathbf{w} - \mathbf{y}) + \frac{\alpha}{2}\mathbf{w}^T\mathbf{w}$
 - Βέλτιστο διάνυσμα βαρών: $\tilde{\mathbf{w}} = (\mathbf{X}^T\mathbf{X} + \alpha\mathbf{I})^{-1}\mathbf{X}^T\mathbf{y}$
- Ο όρος $\mathbf{X}^T\mathbf{X}$ είναι **ανάλογος** του **πίνακα συνδιασποράς** των χαρακτηριστικών της εισόδου
 - **Διαγώνιες τιμές:** Αντιστοιχούν στη διακύμανση των χαρακτηριστικών της εισόδου
 - Η αμφικλινής παλινδρόμηση **αναγκάζει** τον αλγόριθμο μάθησης να θεωρήσει ότι η είσοδος παρουσιάζει **μεγαλύτερη διακύμανση** και συνεπώς να **μικρύνει** τα **βάρη** εκείνα που εμφανίζουν **μικρότερη συνδιασπορά**.

Παράδειγμα αμφικλινούς παλινδρόμησης

Πολυωνυμικό μοντέλο 3^{ης} τάξης

Πολυωνυμικό μοντέλο 9^{ης} τάξης με
χρήση αμφικλινούς παλινδρόμησης

Παλινδρόμηση Lasso (Lasso Regression)

- Προσθήκη όρου ομαλοποίησης στη συνάρτηση σφάλματος L , ο οποίος είναι ανάλογος της **απόλυτης τιμής** του διανύσματος των βαρών $\Omega(\mathbf{w}) = \|\mathbf{w}\|_1$
- Ομαλοποιημένη αντικειμενική συνάρτηση
 - $\tilde{L}(\mathbf{w}; \mathbf{X}, \mathbf{y}) = L(\mathbf{w}; \mathbf{X}, \mathbf{y}) + \alpha \|\mathbf{w}\|_1$
- Υπολογισμός κλίσης: $\nabla_{\mathbf{w}} \tilde{L}(\mathbf{w}; \mathbf{X}, \mathbf{y}) = \nabla_{\mathbf{w}} L(\mathbf{w}; \mathbf{X}, \mathbf{y}) + \alpha \text{sgn}(\mathbf{w})$
- **Διαφορά** ως προς αμφικλινή παλινδρόμηση
 - Η συνεισφορά της ομαλοποίησης στην κλίση **δεν** είναι πλέον **ανάλογη** του εύρους w_i της κάθε παραμέτρου, αλλά του προσήμου της
 - Για να προχωρήσουμε, κάνουμε την **επιπλέον παραδοχή** ότι ο εσσιανός πίνακας είναι **διαγώνιος** με $H_{i,i} > 0$
 - Έχουν αφαιρεθεί οι συσχετίσεις μεταξύ των χαρακτηριστικών της εισόδου λ.χ. με την προεπεξεργασία μέσω PCA

Χαρακτηριστικά Παλινδρόμησης Lasso

- Τετραγωνική προσέγγιση $\hat{L}$ της L
 - $\hat{L}(\mathbf{w}) = L(\mathbf{w}^*) + \sum_i \left[\frac{1}{2} H_{i,i} (\mathbf{w} - \mathbf{w}^*)^2 + \alpha |w_i| \right]$
- Τοπικό ελάχιστο: $\tilde{w}_i = \text{sgn}(w_i^*) \max \left(|w_i^*| - \frac{\alpha}{H_{i,i}}, 0 \right)$
 - Όταν $|w_i^*| \leq \frac{\alpha}{H_{i,i}}$, τότε το $\tilde{w}_i$ γίνεται 0
 - Όταν $|w_i^*| > \frac{\alpha}{H_{i,i}}$, τότε το $\tilde{w}_i$ «σύρεται» προς το 0 κατά έναν όρο $\frac{\alpha}{H_{i,i}}$
- Η παλινδρόμηση Lasso οδηγεί σε πιο **αραιές** (*sparse*) αναπαραστάσεις σε σύγκριση με την αμφικλινή παλινδρόμηση
 - Υπό την έννοια ότι **περισσότερες παράμετροι** έχουν **μηδενικές τιμές**
 - Χρησιμοποιείται ως μηχανισμός **επιλογής χαρακτηριστικών** (*feature selection*)

Λογιστική Παλινδρόμηση

Logistic Regression

Λογιστική Παλινδρόμηση

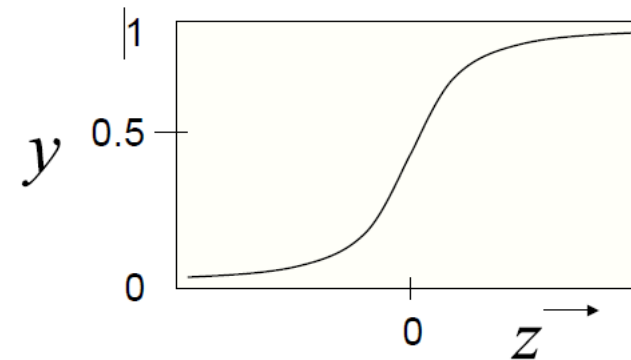
- Χρήση σε προβλήματα τα οποία έχουν **διακριτή** έξοδο, ωστόσο εμάς μας *ενδιαφέρει* να την *εκφράσουμε* υπό το πρίσμα **συνεχούς τιμής**
 - Πχ για συγκεκριμένες τιμές δεικτών στις εξετάσεις αίματος ασθενούς, ποια η πιθανότητα να εμφανίσει στεφανιαία νόσο;
- *Επέκταση* γραμμικής παλινδρόμησης μέσω της προσθήκης *σιγμοειδούς* συνάρτησης

$$y = \sigma(\mathbf{w}^T \mathbf{x} + w_0)$$

- Σιγμοειδής συνάρτηση

$$\sigma(z) = \frac{1}{1 + e^{-z}}$$

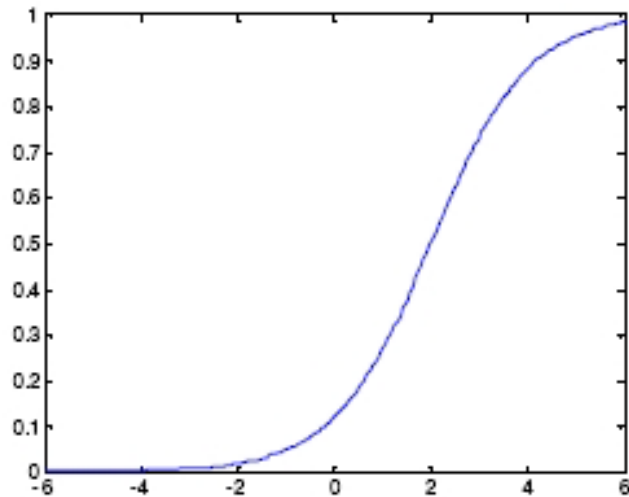
- Έξοδος αποτελεί *ομαλή* συνάρτηση εισόδου και βαρών
 - Λαμβάνει τιμές στο $[0,1]$
- Τι μας θυμίζει;

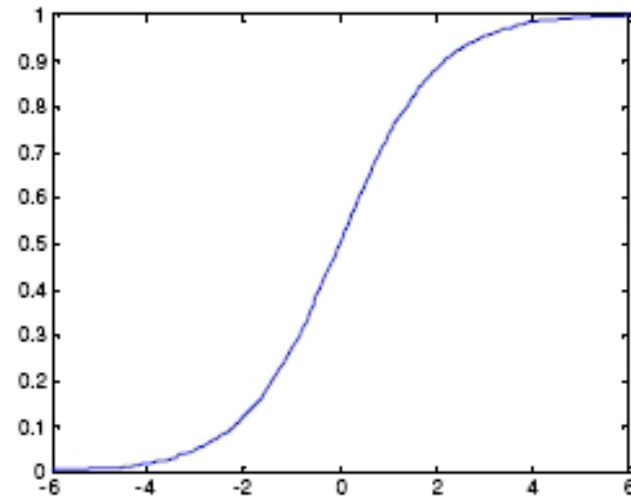
Μορφή λογιστικής παλινδρόμησης

- Η μεταβολή των βαρών w αλλάζει τη μορφή της συνάρτησης
$$y = \sigma(w_1x + w_0)$$

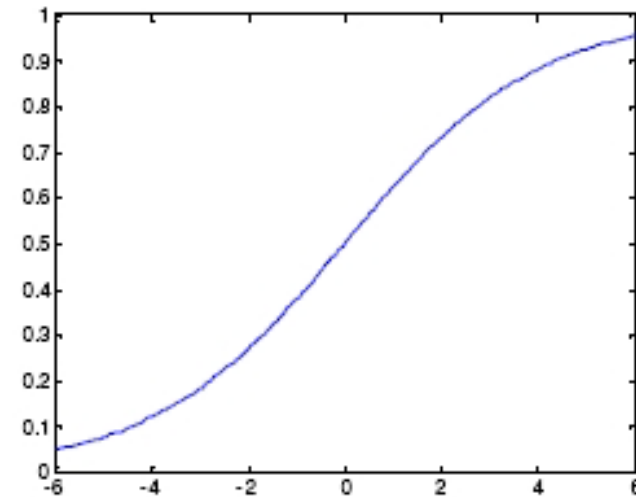
$$w_0 = 0, w_1 = 1$$

$$w_0 = 0, w_1 = 0.5$$

$$w_0 = -2, w_1 = 1$$

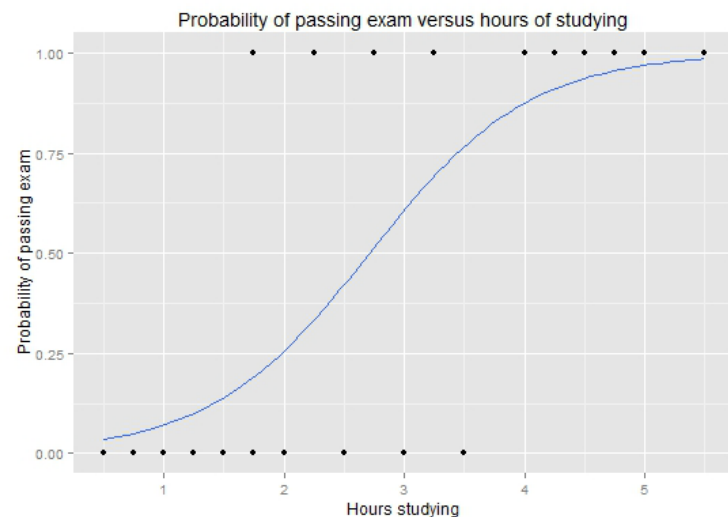

Παράδειγμα

- Γνωρίζοντας τις ώρες που αφιέρωσε στη μελέτη ένας σπουδαστής/στρια, θα περάσει το διαγώνισμα;
- Δεδομένα εκπαίδευσης

Hours	0.50	0.75	1.00	1.25	1.50	1.75	1.75	2.00	2.25	2.50	2.75	3.00	3.25	3.50	4.00	4.25	4.50	4.75	5.00	5.50
Pass	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1

- Πρόβλημα λογιστικής παλινδρόμησης
 - Εύρεση βαρών w (πχ μέσω κατάβασης κλίσης) που θα μας επιτρέπουν να κάνουμε προβλέψεις

Ώρες Μελέτης	Πιθανότητα επιτυχίας στο διαγώνισμα
1	0.07
2	0.26
3	0.61
4	0.87
5	0.97

Βιβλιογραφία

- *Christopher M. Bishop* “Pattern Recognition and Machine Learning” – Springer (<https://link.springer.com/book/9780387310732>)
 - Γραμμικά Μοντέλα για Παλινδρόμηση (§3)
- *Ian Goodfellow, Yoshua Bengio, Aaron Courville* “Deep Learning” – MIT Press (<https://www.deeplearningbook.org/>)
 - Ομαλοποίηση μέσω της προσθήκης όρων ποινής (§7.1)